

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2006

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Ved et årsskifte er det almindeligt at se både frem og tilbage. Blev det forgangne år sådan, som vi forventede, eller formede det sig ganske anderledes? Kunne vi lægge det gamle års begivenheder bag os, eller viste det sig, at de forplantede sig ind i det nye, at de blot var en optakt til nye begivenheder? For sådan er det selvfølgelig: Ethvert år bærer i sig både en begyndelse og en fortsættelse. Intet brud er totalt, intet nyt er uden rødder.

Det år, der nu er gået, blev på mange måder ganske usædvanligt for vort land.

Vi i Danmark er stolte af vort land og af, hvad danskere i nutid og fortid har bedrevet, selvom vi gerne forsøger at lægge lidt ironisk afstand til vores selvbegejstring. Vi er slet ikke kedede af at gøre os bemærket som nation og modtager med glæde ros og opmærksomhed, og vi er ikke uvante med at blive holdt frem som et godt eksempel; men pludselig at blive genstand for ophidselse og vrede er ikke noget, vi er vant til, endsige forventer.

Ethvert land, ethvert folk er præget af sin kultur og sin historie. Det præg bærer ethvert menneske med sig, hvad enten han eller hun forbliver hjemme eller rejser ud i verden, måske for at slå sig ned et helt nyt sted. Dér, på det nye sted, måske i en helt anden verdensdel, vil den tilrejsende møde et nyt land og et

andet samfund, betinget af netop det lands beliggenhed og historie, dets kultur og dets skikke. Også det land og den befolkning, som modtager de tilrejste, vil få helt nye oplevelser at forholde sig til. Det har vi her i Danmark også måttet erfare. For vel har vi altid vidst, at verden er stor, men det er, når den træder indenfor hos os selv, at vi må indse, hvor mangfoldig den er, og hvor anderledes skikke og livsformer kan være.

At slå sig ned på et nyt sted er krævende; det fordrer, at man gør sig store anstrengelser for at lære det nye at kende, for at tilegne sig sproget og leve sig ind i årets rytme og dagligdagens gang. Der bliver sat nye rammer for ens tilværelse, og det vil også vise sig, at der er vaner og skikke, man må forandre eller endog lægge helt fra sig. Ingen bør forvente, at den, der kommer til et nyt sted, et fremmed land, straks skal kaste alt sit arvede gods over bord, som om det var overflødig. Det ville let føre til, at man blev rodløs for alvor. Skal et træ plantes om, må det have et godt rodnet fra starten, så vil det også kunne suge næring til sig på sit nye sted og vokse og trives.

Her i Danmark vil vi helst, at alt kan forløbe gnidningsfrit, at problemerne, hvis de melder sig, skal løse sig af sig selv; for vi synes jo, at det, som falder os naturligt, også må være det for alle andre. Så enkelt er det bare ikke. Vi begynder at indse, at vi selv må forstå og gøre os umage for at forklare, hvad det er for nogle værdier, vort samfund bygger på, sådan at de, der endnu ikke har slået dybe rødder i Danmark, kan finde plads og finde sig til rette inden for det samfund, hvis medborgere de er blevet. Det forgangne år har nok lært os et og andet, ikke mindst om os selv. Vi véd nu bedre, hvad vi står for, hvor vi hverken vil eller kan give køb.

Hvert år, når det bliver nytårsaften, går vore tanker på langfart til dem, der må være hjemmefra på denne aften. Sidder de ganske alene, eller er de mon blandt

venner som gerne vil høre, hvordan vi plejer at gøre i Danmark; eller er de sammen med landsmænd i festligt lag, men dog under helt fremmede himmelstrøg?

Her i aften skal der lyde en varm hilsen til alle danske, hvor i verden de end er: til de danske syd for grænsen såvel som til dem, der er rejst ud for at slå sig ned i det fremmede for kortere eller længere tid. En særlig hilsen skal gå til dem, der må fejre nytår til søs. Her gælder mine tanker ikke mindst alle ombord i ”Vædderen” med Galathea-ekspeditionen; de er med til at bære en frisk hilsen fra Danmark rundt i hele verden.

I aften må vi også tænke på de mange, som i offentlig tjeneste eller med en af nødhjælpsorganisationerne arbejder fjernt fra Danmark. Det er både vanskelige og farlige opgaver, de har påtaget sig, enten de er af humanitær eller militær karakter. Der står respekt om deres indsats, som de udfører uforknytt og dygtigt, fuldt bevidst om det ansvar, der påhviler dem. Jeg sender dem hver især mine ønsker om et godt nytår. At det kan være med risiko for liv og helbred, véd vi alle, og det gør et dybt indtryk på os, når vi må sande, at nogen har betalt den højeste pris. I aften går mine tanker til hver og én, der har mistet sin mand, sin fader, en søn eller broder eller en nær ven.

I et år som dette, hvor Prinsgemalen og jeg ikke har været helt så meget rundt i det danske rige som i andre år, er mine tanker ofte gået til Færøerne og Grønland – disse fjerne egne, der dog står mig og min familie så nær. Jeg sender mine gode nytårsønsker til det færøske og til det grønlandske samfund og til hvert enkelt hjem.

Min nytårshilsen går også til de mange, der i de senere år er kommet langvejs fra og har slået sig ned her, men som fortsat oplever Danmark som et fremmed land. Måtte det nye år gøre dem mere fortrolige med livet i Danmark og hjælpe dem, de ældre såvel som den opvoksende generation, til at finde sig til rette i det danske samfund.

Når vi ønsker godt nytår er det gammel skik også at sige tak for det gamle år, og vi i min familie har meget at sige tak for. Atter i år har min familie og jeg mødt en varm medleven i al vor færden både ved store begivenheder og i vor hverdag. Jeg tænker her ikke mindst på Prins Christians barnedåb for snart et år siden, og på den sympati, som jeg personlig har mødt i forbindelse med mit, stort set, udmærkede helbred.

Når vi står på tærsklen til det nye år, vil vi alle gerne, at alt det gode, alt det, der lykkedes i det gamle år, må vare ved og bære frugt, mens vi lægger alt det mindre gode bag os. Vi skal ikke slå en streg henover det eller lade som om, intet er hændt, men bruge det som en erfaring, der måske gør os klogere og bedre rustede til at møde livets tilskikkelser.

Så vil jeg da på årets sidste aften til hver og én udover det ganske land sende min varme nytårshilsen med en tak for det år, der er gået, og med ønsket om, at 2007 må blive et godt år for vort land og for hver enkelt af os. Sammen med Prinsgemalen ønsker jeg alle et godt nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-2006>